

ಹೊರ ತೆಗೆದದ್ದು. ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂತಹ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಉತ್ತಿಬಿತ್ತಿ ಹೊರ ತೆಗೆಯಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಲೋಹದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಡಬಾರದು. ನಾನು ಈಗ ಭೂಮಿಯ ಒಳಗಿನಿಂದ ತೆಗೆದ ಚಿನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಡುವ ಚಿನ್ನ. 'ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನು ಇದ್ದರೇನು ಬಂತು, ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ!' ಎನ್ನುವ ನುಡಿಯೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ ನಾನು ಹುದುಗಿಟ್ಟಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಯಾವುದೆಂದು? ಅದು ಚಿನ್ನದ ಲೋಹವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗದ ಮುಖ್ಯವಾದ ತರಕಾರಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮಕ್ಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಗೆ ತಾವು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ತಂದರು.

ರಾಮು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದು 'ಅಮ್ಮಾ, ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ನಿನಗಾಗಿ ಮಕ್ಕರಿ ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿ ಕರೆದ.

'ಏನೋ, ಎಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು. ನನಗಾಗಿ ನೀ ತಂದಿರುವ ಮಕ್ಕರಿ ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನವನ್ನು?' ಎಂದು ಮನೆಯ ಒಳಗಿನಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಳು ಸುಶೀಲಮ್ಮ.

ರಾಮುವಿನ ತಮಾಷೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು. ಆಗ ರಾಮು ತನ್ನ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ 'ಅಮ್ಮ, ಆ ಲೋಹದ ಚಿನ್ನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ತರಕಾರಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ' ಎಂದು ತೋಟದಿಂದ ತಂದಿರುವ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು.



ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಿದ ಜ್ಞಾನಿ!

■ ವಿ. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ರಾವ್

ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜಾ ಹಿತಕ್ಕಿಂತ ತಾನು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸುಂದರವಾದ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು, ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೊಗಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

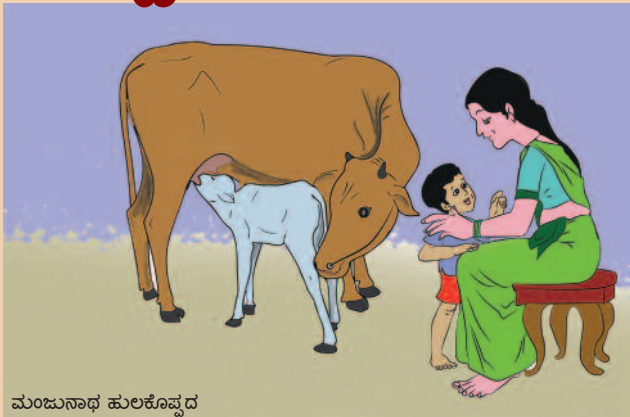
ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳು ತನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅಥವಾ ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅನ್ನಿಸಿ, ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ 'ನೋಡಿ ಅಮ್ಮಾತ್ಯರೆ, ಈ ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ವಿದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿಬಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಂದ ನನ್ನ ಸಂಗ್ರಹದ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಬಂದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಧನ್ಯನಾಗುತ್ತೇನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತವರಿದ್ದರೆ ದಯಮಾಡಿ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆತನ್ನಿ' ಎಂದಾಗ, ಮಂತ್ರಿಗಳು 'ರಾಜರೇ, ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಒಬ್ಬರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ, ಜನರಿಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬರು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ನಾಳೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಹೇಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಆ ಜ್ಞಾನವೆತ್ತ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ರಾಜನ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಿ, ಬೆರಗಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹವು ಅಮೋಘವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊಗಳಿದಾಗ, ರಾಜನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು 'ನಿಮಗೆ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತಾವು ದಯಮಾಡಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ' ಎಂದಾಗ, ಆ

ಸನ್ಯಾಸಿಯು ನನಗೆ ಆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಸೂಜಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಕು ಎಂದರು. ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ 'ಸ್ಮಾಮಿ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳು ಇದ್ದರೂ ನೀವು ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ಸೂಜಿ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?' ಎಂದಾಗ, ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯು 'ಹೌದು, ನನಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಈಗ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಲ, ನಾವು ಮುಂದೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತೇವಲ್ಲ, ಆಗ ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು' ಎಂದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಮೊದಲು ತಲೆಬುಡ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾ, ಈ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾಗ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ? ನಾನು ಯಾವಾಗ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ? ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀವಾ ಅನ್ನೋದು ಸಹ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತು? ಇಂತಹದರಲ್ಲಿ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಮಂತ್ರಿಯು ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಹೇಳಿದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟುಪಡಿಸಿ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು, ಯಾರಿಗೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ, ಇರುವಾಗ ಅವರವರ ಕರ್ಮ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೂಜಿಯೂ ಸಹ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಎಂದಾಗ, ರಾಜನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೊಂದು, ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿ, ಮನಸಾರಿ ಹೊಗಳುವಂಥ ರಾಜನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಶಪಥ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿಯು ರಾಜನತ್ತ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ನೋಟ ಬೀರಿದನು...!



ಪುಟ್ಟ ನ ಕೋಪ



ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೊಪ್ಪದ

ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಚಾಳಿ ಠೂ..
ನನಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿದೆ
ಪಾಠ ಬೇಡ ಊಟ ಬೇಡ
ಆಟಿಕೆಗಳೂ ಬೇಡವೆ
ಉಪ್ಪು ತುಪ್ಪ ಅನ್ನ ಕಲಸಿ
ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಉಣಿಸುವೆ
ಪಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ
ರೊಟ್ಟಿ ಚೂರು ಎಸೆಯುವೆ
ಲೋಟ ಭರ್ತಿ ಹಾಲು ತಂದು
ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಕುಡಿಸುವೆ
ಬೆಕ್ಕು ಬಂದು ನೆಕ್ಕಿದಾಗ
ಒದ್ದು ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸುವೆ

ಕೂಸುಮರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಚಂದಮಾಮ ತೋರುವೆ
ಆಡುತ್ತಿರುವ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ
ಗದರಿ ಬುಟ್ಟಿ ಕವುಚುವೆ
ಸೊಂಟದಲ್ಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಪೇಟಿಯಲ್ಲೆ ಸುತ್ತುವೆ
ಪುಟ್ಟ ಕರುವ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ
ಅದರ ಅಳುವ ಕೇಳುವೆ
ಅಮ್ಮ ನೀನು ಜಾಣೆಯಮ್ಮ
ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡವೆ
ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಅವುಗಳಿರಲಿ
ಅವರೂ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯರೆ.

■ ಸುಮಾ ಕಳಸಾಪುರ ತಿವಮೊಗ್ಗ